

U Thant imenovan za glavnega tajnika ZN

Glavna skupščina Združenih narodov je v petek soglasno izvolila za naslednika pok. Hammarskjöldu Burmanca U Thanta.

ZDRUŽENI NARODI, N. Y. — Združeni narodi so pretekli petek dobili novega glavnega tajnika Burmanca U Thanta. Združene države in Sovjetska zveza sta se sporazumeli, da prevzame nevtraln Burmanec kot posle vodeči glavni tajnik položaj, ki je bil izprazen s smrtno Daga Hammarskjöldu. Varnostni svet je U Thanta priporočil v imenovanje in glavna skupščina ga je soglasno izvolila.

U Thant je zaprisegel, da se bo držal ustavne listine Združenih narodov in vršil svojo nalogo v skladu z njo neoziraje se na koristi posameznih skupin, nepristransko in duhu nevtralnosti, kot jo je kazala Burma v mednarodni politiki skozi vsa leta svojega obstoja.

Ameriški zastopnik v ZN Stevenson je čestital U Thantu in poudaril, da ima vse pravice in vso moč, ki mu jo ustava ZN daje. Sovjetski zastopnik V. Zorin je izrazil zadovoljstvo nad izvolitvijo U Thanta, pa povedal, da bo Sovjetska zveza aprila 1963, ko poteče sedanja poslovna doba glavnega tajnika, zahtevala znova uvedbo trojke v glavno tajništvo ZN.

U Thanta čakajo težavne naloge v Kongu, kjer je prišlo znova do državljanske vojne, v Palestini, kjer je še vedno vprašanje arabskih beguncev nereseno, v jugovzhodni Aziji, kjer utegne plamen vojne zajeti poleg Laosu še sosednje dežele, pa tudi v Evropi, kjer je berlinska kriza še vedno nevarna svetovnemu miru, in v Afriki, kjer Portugalci krote upornike v Angoli, Francozi se ne morejo sporazumeti z Alžirci, Južna Afrika pa nadaljuje politiko zapostavljanja črnih domačinov v korist belih gospodarjev.

Opico bodo posadili v raketo Atlas

CAPE CANAVERAL, Fla. — Ko bodo pognali prihodnje medcelinsko raketo Atlas proti znatnemu otoku sv. Helene ob južni Afriki, bodo vanjo posadili tudi opico in jo povezali z najrazličnejšimi medicinskimi instrumenti, da bi ugotovili, kako se obnaša živo bitje pri takem poletu. Strokovnjaki se naj bolj zanimajo za vprašanje, kako bo delovalo srce, kakšen bo pritisk krvi, kakšno bo dihanje. Ako se bo poskus obnesel, ga bodo še večkrat ponovili.

Marmor v puščavi

Na puščavskem področju južnega Izraela so odkrili bogata ležišča marmora, ki je ponekod popolnoma bel, drugod pa črn, rdeč in rjav z belimi progami. Sodijo, da zaradi bližine morja ne bo posebnih težav pri prevozu težkih kamnitih klad.

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma oblačno in hladno. Najvišja temperatura 45.

Truman in Eisenhower še vedno v politiki!

WASHINGTON, D. C. — Časnikarji so porabili obisk bivšega predsednika Trumana v Washingtonu za prošnjo, naj jim pri-
predavati v njihov klub. Truman se je prošnji odzval in kot gost predaval ne večerji, ki so mu jo priredili.

Truman je razlagal svoje poglede na sedanji politični položaj tako živahno, da se mu njegovih 77 let ni prav nič poznalo. Še duhovito je bil pri odgovorih na stavljenja mu vprašanja. Časnikarjem je na primer rekel na vprašanje, zakaj trije bivši predsedniki še nimajo svoje "trojke", da imata on in Hoover še svoj klub, Hoover je za predsednika in on za tajnika, toda "onega tretjega še ni blizu." Truman seveda ni zamudil priložnosti, da napade Eisenhowerjevo politiko.

Eisenhower ima med tem težavnejše posle. Rad bi pregovoril nekaj svojih nekdanjih sodelavcev, naj gredo zopet v politiko. Bivši njegov tajnik za narodno obrambo McElroy naj bi kandidiral za guvernerja v državi Ohio, Gates v Pennsylvaniji, Seaton v Nebraski. Eisenhower upa, da bi republikanci lahko zmagali prihodnje leto pri je-senskih volitvah, ako bi se pravočasno spravili na delo.

Izrael končno vendarle dobil koalicijsko vlado

TEL AVIV, Izrael. — Vsi smo že pozabili, da so bile v Izraelu 15. avgusta parlamentarne volitve, ki niso zboljšale političnega položaja v deželi. Vsaka izmed številnih strank je dobila nekaj mandatov, nobena pa večine. Ker so stranke zelo sprte med seboj, je znani izraelski politik Ben Gurion sploh odklonil po-ziv, naj sestavi koalicijsko vlado.

Predsednik republike je naprosil bivšega finančnega ministra Eshkola, naj skuša ustvariti podlago za koalicio. Eshkolu se je posel posrečil, toda moral se je pogajati s tremi strankami celih 7 tednov, da jih je pregovoril, da vstopijo v nameravano Ben Gurionovo vlado. Izrael ima torej novo Ben Gurionovo vlado, toda ministrski predsednik ni zadovoljen z izraelsko politiko.

V svojem prvem govoru je zopet opozoril Izraelce, naj ven-

Pouk o komunizmu v javne šole v Ohio!

Učiteljstvo zahteva spremembe v zakonodaji, ki pouk o komunizmu otežuje.

CLEVELAND, O. — Učitelj-ska zveza za severovzhodni Ohio je imela pretekli petek tu svo-
je letno zborovanje, na katerem je poleg svojih rednih poslov o-bra-vnavala tudi vprašanje pouka komunizma v javnih šolah, osnovnih in višjih.

Učiteljstvo je pripricano, da sedanja določila državnih zakonov pouk o komunizmu ovirajo in da jih je zato treba spremeniti. Leta 1955 sprejeti zakon pravi, da morajo šole kriti pouk o zemljepisju, zgodovini Združenih držav, zvezni in krajevni vladi, predno se lotijo "socialnih problemov, vprašanj ekonomike, mednarodne politike, Združenih narodov, svetovne vlade, socializma in komunizma."

Da je določajoči mladini treba obrazložiti osnove komunizma in jo opozoriti na njegove napake, propagandna gesla in diktatorično naravo, je jasno, če jo hočemo pripraviti na spretno komunistično propagando, ki ji je izpostavljena in ji bo še bolj. V koliko je za tak pouk potrebna sprememba sedanjih predpisov in zakonov, pa iz kratke razprave za zborovanju ni popolnoma jasno. Dober in sposoben vzgojitelj lahko uporabi nešteto priložnosti, da pokaže nje-mu izročeni mladini pravo pot!

Vsak v svojo deželo!

KAIRO, Egipt. — Egipt in Sirija sta se sporazumela, naj se 730 egiptskih vojakov v Siriji vrne domov v Egipt, prav tako pa 960 sirijskih vojakov iz Egipta v Sirijo.

Zamenjavo bo organizirala Arabska liga, ker se Kairo in Damask še vedno precej neprijazno gledata.

Človeško oko doseže polno velikost v starosti od 8 do 9 let.

dar spremeni volivni red in naredijo takega, da bi mogli postaviti kandidate samo dve stranki. Ben Gurionova stranka je poslala v novi kabinet ministre iz prejšnjega, ki je odstopil pred 9 meseci.

Sedemletnica upora v Alžiriji kaže utrujenost

CLEVELAND, O. — Državljanske vojne ne poznajo praznovanja. Zahtevajo vsak dan prelivanje krvi, naj bo petek ali svetek. Tudi na dan sedme obletnice alžirske državljanske vojne je tekla kri. Demonstracije so zahtevale 86 mrtvih in 150 ranjenih, tako trdijo uradne cenitve, zasebne navedajo še večje številke. Vendar je obletnica imela tudi svoj izključno političen pomen.

Najprvo je uporniško vodstvo dalo alžirskim domačinom nalog, naj demonstrirajo na dan obletnice ne samo za alžirsko neodvisnost, ampak predvsem za hitro obnovu mirovnih pogajanj. Dalo je demonstrantom nalog, naj ne izzivajo, naj ne delajo nasilja, naj se obnašajo mirno in spodobno. Kot se vidi, poziv uporniške vlade ni zmeraj in povsod zalegal. Morda so pa žrtve povzročili deloma tudi skrajnejši med francoskimi priseljenci v Alžiriji, kajti nihče jih ni pozval, naj bodo ta dan mirni.

Na drugi strani je francoska policija, ki je bila ojačena s 40.000 mož, ugotovila, da udeležba pri demonstracijah ni bila pretirano velika. Domačini so se največ držali doma, na ulicah jih ni bilo ravno preveč. So pač hitro ugotovili, kako močna je bila ta dan francoska policija, ki bi jo v slučaju potrebe podprli še prenatpeži iz vrst francoskih priseljencev.

Obletnica je torej politično važna v toliko, v kolikor je izrazila ponovno željo uporniške vlade po pogajanjih z De Gaul-
lom, ki se pa za obletnico uradno ni niti zmenil.

V Moskvi se jezijo nad ameriško radovednostjo

MOSKVA, ZSSR. — Moskovski vojaški časopis "Rdeča Zvezda" se hudo pritožuje nad ameriški letali in ladjami, ki so stalno krožile v Tihem oceanu na tistem prostoru, kamor so padale ruske medcelinske rakete. Trdi, da Amerikanci niso "tudi za trenutek" jenjali opazovati "operacijsko področje." Bili so slučajni, tako trdi list, da so ameriška letala krožila tako nizko, da so motila premikanja ruskega ladjevja.

Naša vojna mornarica se ni oglasila k besedi. Najbrže bi morala povedati, da so ruske pri-tožbe v bistvu resnične.

SOVJETIJA NE OGROŽA NEVTRALNOSTI FINSKE

Predsednik finske republike Urho Kekkonen, ki se je konec tedna vrnil z obiska v Združenih državah, je včeraj preko radia in televizije izjavil domači in tuji javnosti, da zadnja sovjetska nota o posvetu glede "skupne obrambe" ne predstavlja nobene nevarnosti za nevtralnost Finske.

HELSINKI, Fin. — Nota, ki jo je pretekli ponedeljek poslala Sovjetska zveza Finski in v njej predlagala posvetovanje o "skupni obrambi" meje pred nevarnostjo od strani Zahodne Nemčije in njenih zaveznic, je vzbudila veliko zaskrbljenost v javnosti držav severne Evrope, prav posebno še na Švedskem. Nekateri so izražali bojazen, da zahteva Sovjetska zveza od Finske vojaška oporišča na njenih tleh. Ta naj bi pripravila konec finske nevtralnosti in mor-da tudi državne neodvisnosti. Predsednik Finske je včeraj s svojo izjavo skušal to bojazen odstraniti. Zatrjeval je, da sovjetska nota ne predstavlja niti "najmanjše nevarnosti" za nevtralnost in neodvisnost Finske republike.

Predsednik Kekkonen je po-
udarjal, da je Sovjetska zveza v
noti ponovno priznala finsko
nevtralnost, kar je storila prvič
v l. 1948 sklenjeni pogodbi in
ponovila nato na 20. kongresu
Komunistične partije ZSSR fe-
bruarja 1956. Finska more torej
nemoteno nadaljevati svojo ne-
odvisno pot v zunanji politiki
ob razumevanju velikih sil Za-
hoda kot Vzhoda. Ostro je za-
vrnil bojazen tujega časopisja,
da je v nevarnosti neodvisnost
Finske, ker da bo Sovjetska
zveza zahtevala na finskih tleh
svoja vojaška oporišča.

Kekkonen je dejal, da je fin-
ska nevtralnost njegovo živ-
ljenjsko delo in da bo storil vse,
da jo ohrani. Priporočil se je
volivcem za novo zaupanje pri
volitvah, ki so določene za 15.
januar 1962. Kljub vsem zago-
tevilom in zatrjevanju je pri-
pomnil, da ni popolnoma gotov,
če so sovjetski razlogi za posvet
o skupni obrambi na osnovi po-
godbe, ki sta jo obe državi skle-
nili, dovolj tehtni.

Bahrajnsko otočje dobilo novega vladarja

LONDON, Vel. Brit. — Pretekli četrtlet je umrl šejk Sulman ben Hamid, vladar Bahrajnskega otočja v Perzijskem zalivu, ki je znano po svojih bogatih petrolejskih poljih. Nasledil ga je 28 let stari sin Isa ben Sulman.

Bahrajnsko otočje je pod britskim varstvom, petrolejska po-
ljska pa izkorišča ameriška petro-
lejska družba.

Zadnje vesti

NEW YORK, N.Y. — Predsednik indijske vlade J. Nehru, ki je prišel v Združene države na večredni uradni obisk, je včeraj izjavil, da je proti vsakemu preskušanju jedrskih bomb, pa naj "se zgodi kar koli".

VANDENBERG AIR FORCE
BASE, Calif. — Letalstvo je včeraj pognalo na pot okoli Zemlje umetno luno vrste Razkrivač XXXIV. Kot prej bodo skušali tudi sedaj pre-
streci skrinjico z instrumenti, ki jo bo Razkrivač odvrzel po dveh ali treh dneh kroženja okoli Zemlje.

MOSKVA, ZSSR. — Sovjetska zveza je preko poročevalske agencije TASS opozorila za-hodne sile, da bo nadaljevala jedrske preskuse, če jih za-hodne sile ne bodo ustavile. Sovjetsko opozorilo je name-njeno posebno ZDA, ki so na-povedale nove poskuse v o-zračju, če bo to "zahtevala na-rodna obramba".

LEO POLDIVILLE, Kongo. — Katanske čete so prisilile čete osrednje vlade, ki so vdrle v Katango, da bi jo pokorile, k umiku preko meje Katange nazaj v pokrajino Kasai.

WASHINGTON, D. C. — Gen. Taylor se je koncem tedna vrnil s svoje poti v jugo-vzhodno Azijo in poročal o svojih ugotovitvah Kennedyu. Danes bo svoje poročilo predložil Narodnemu varnostnemu svetu. Trdijo, da je Taylor proti pošiljati ameriških čet v Južni Vietnam češ, da ima ta dovolj domačega vojaštva. Vse, kar je potrebno, je boljša oprema za to vojaštvo, zlasti naprave za vzdrževanje zvez med posameznimi enotami in sredstva za njihovo na-glo premikanje.

WASHINGTON, D.C. — Danes se bosta sestala privatno na vojaškem oporišču na Rhode Island predsednik indijske vlade Nehru in predsednik ZDA Kennedy. Uradni razgo-vori se bodo začeli jutri v Washingtonu.

BELIZE, Brit. Hon. — Število mrtvih, ki jih je zahteval tor-nado Hattie pretekli teden, je poraslo že na preko 200.

LONDON, Vel. Brit. — Zadnje eksplozije bomb v Akri in drugih krajih Gane utegnejo povzročiti od-pove obiska kraljice Elizabete v tej afriški državi, članici britske Skupnosti narodov.

Iz Clevelanda in okolice

Družinski praznik—

Mr. in Mrs. Joseph Modic z 1246 Norwood Rd. praznujeta danes 45-letnico svojega zakona. Sorodniki in prijatelji jima čestitajo in žele, da bi zdrava dočakala zlato poroko!

Rojakinja na televiziji—

Pretekli petek opoldne je na kanalu 3 tukajšnje televizijske postaje nastopila ga. Sonja Toplak kot ena izmed treh dijakin na dentistični šoli Western Reserve univerze v okviru popularizacije tega poklica med ženskim svetom. Ga. Sonja je tudi praktično pokazala delo zobozdravnice. Predvidoma bo ga. Sonja Toplak svoje študije končala v letošnjem poletju.

Rojak bo učil znani

baseball klub—

Al Widmar, 36 let stari sin Josepha Widmarja s 1423 E. 43 St., ki je bil znan igralec baseballa pri Boston Red Sox, St. Louis Browns in Chicago White Sox, je že od l. 1959 pomagal vežbati moštvo Philadelphije. Sedaj je bil imenovan za nasled-nika Bobu Lemonu kot glavni učitelj za metalce. Čestitamo!

Razstava izboljšanja domov—

V sredo bo odprta v veži East Ohio Gas v mestu razstava naj-boljših načrtov popravila in mo-dernizacije domov. Med 20 raz-stavljenci je tudi Perry Home Improvement Co., katere lastnik je Anton Oblak.

Seja—

Podr. št. 14 S2Z ima jutri zv. ob sedmih sejo v AJC na Recher Ave.

V bolnišnici—

G. Jakob Grbec s 1447 E. 173 St. je v St. Alexis bolnišnici, so-ba št. 318. Obiski so dovoljeni.

Zadušnica—

Jutri ob 6:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Ignaca Kašič ob 7. obletnici smrti.

Jutri ob 11:25 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Plut ob 2. obletnici smrti.

Lep uspeh Maticе—

Včeraj popoldne je Glasbena Matica podala v SND na St. Clair Ave. opero "Hoffmannove pripovedke" pred lepo zasedeno dvorano v popolno zadovoljstvo občinstva. Rojaki so prišli poslušat Glasbeno matico iz bližnje in tudi iz daljne okolice. — Podrobno poročilo bo objavljeno v četrtek.

Dr. Krnjevič v Clevelandu—

Glavni tajnik Hrvatske seljač-ke stranke dr. Juraj Krnjevič, ki se je za nekaj dni ustavil v Clevelandu, je včeraj govoril na zborovanju v Hrvatskem nar. domu na Waterloo Rd. Poudarjal je, da je ameriško podpiranje Tita brez vsake koristi za Združene države, ker Tito v slučaju vojne ne bo šel nikdar za Zahodno, četudi bi hotel, ker je v Zvezi komunistov Jugosla-vije več pristašev Hruščeva kot Tita.

Volivni shod—

Nocoj ob osmih je v spodnji dvorani SND na St. Clair Ave. velik volivni shod Demokrat-skega kluba 23. varde. Nanj pri-
nado Hattie pretekli teden, je poraslo že na preko 200.

Goste s psi

V vsej deželi je okoli 4.000 hotelov in motelov, ki spreje-majo poleg gostov tudi njihove pasje ljubljence.

Amerika doživela v Združenih narodih najhujši poraz

CLEVELAND, O. — Pretekli četrtlet se v političnem odboru ZN glasovali o predlogu petih "nevtralcev," znanih še iz beo-grajskega kongresa, o predlogu, naj se vse "atomske" veselele odpovedo vsaj za eno leto pro-stovoljno vsakemu preskušanju atomskega streliva. Amerika je že med debato povedala, da ta-ka dobrovoljna odpoved nima nobenega smisla, ako ne jamči-zanjoi prmerne kontrole. Ame-riško stališče ni bilo treba pre-več utemeljevati. Amerika je te-
kom treh let pošteno izpolnjevala prostovoljno obvezo, da ne bo preskušala atomskega streliva, dočim je Moskva obljubila isto, toda ni držala besede, kar je na-mignil sam predsednik Kenne-dy v svoji izjavi, ko je napove-dal morebitno potrebo po po-
novnem prekušanju streliva visoko v ozračju. Amerikemu stališču so v ZN nasprotovale samo komunistične države, nev-

tralcev" ji ni mogel zameriti, da postavlja načelo kontrole nad atomskimi eksplozijami nad spo-razum sam o prenehanju z eks-plozijami.

In vendar se je našlo kar 72 držav, ki želijo prenehanje z eksplozijami brez vsake kontro-le in se nič ne menijo za upra-vne ali nepravne ukrepe, ki jih ni ravno v ta namen podpi-rala z bilijoni dolarjev vsa leta po zadnji vojni? Saj sta samo dva izmed avtorjev resolucije, Indija in Jugoslavija, dobila nad \$4 bilijone, koliko bilijonov je pa šlo v žepe ostalih zagovornikov resolucije?

Sprijazniti se moramo z dej-stvom, da pri večini 72 držav za-leže več žuganje s komunistič-nimi atomskimi bombami kot a-meriški doljarji. Ali je potem še potrebno, da razmetujemo denar naših davkoplačevalcev? Ne smemo namreč misliti, da je gornja resolucija naperjena pro-

ti Ameriki in ne proti Rusiji in Ameriki, ker sta obe glasovali proti. Naperjena je proti Ame-riki, kajti med vrsticami trdi, da za prenehanje z eksplozijami ni potrebna nobena kontrola, da e torej treba verjeti Moskvi na dano besedo. Resolucija je do neke mere zaupnica Moskvi, kajti strinja se z moskovskim stališčem, da je na prvem mestu potrebno prenehanje z eksplozi-jami in šele potem pride na vr-sto vprašanje, ali je kontrola sploh potrebna.

Ironija je nanesla, da je proti resoluciji glasovala tudi Mos-
kva, ker se trmoglavno drži svoje-ga stališča; najprej totalna ra-zorožitev, potem šele razgovor o kontroli. To nekoliko zakrije ameriško blamažo, toda ne iz-briše iz registra dokazov, da smo v oboževanju dolarskega vpliva na tuje države šli veliko predaleč že pred precejšnjim številom let.

ti Ameriki in ne proti Rusiji in Ameriki, ker sta obe glasovali proti. Naperjena je proti Ame-riki, kajti med vrsticami trdi, da za prenehanje z eksplozijami ni potrebna nobena kontrola, da e torej treba verjeti Moskvi na dano besedo. Resolucija je do neke mere zaupnica Moskvi, kajti strinja se z moskovskim stališčem, da je na prvem mestu potrebno prenehanje z eksplozi-jami in šele potem pride na vr-sto vprašanje, ali je kontrola sploh potrebna.

Ironija je nanesla, da je proti resoluciji glasovala tudi Mos-
kva, ker se trmoglavno drži svoje-ga stališča; najprej totalna ra-zorožitev, potem šele razgovor o kontroli. To nekoliko zakrije ameriško blamažo, toda ne iz-briše iz registra dokazov, da smo v oboževanju dolarskega vpliva na tuje države šli veliko predaleč že pred precejšnjim številom let.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months.

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 213 Mon., Nov. 6, 1961

Po komunističnem kongresu v Moskvi

Hruščev je hotel porabiti komunistični kongres za uveljavljanje novega strankinega programa in novega strankinega statuta. Oba dokumenta sta dete njegovih idej o komunizmu in bosta v zgodovini veljala kot njegovo delo. To je že tako lep cilj, da ga je treba obdati z vsemi mogočimi slovesnostmi. Kongresu v slavo naj pokajo atomske eksplozije, kot so svoje dni pokali pri nas doma možnarji pri cerkvenih in narodnih slovesnostih. Moskva sama naj se spremeni v središče zabav in ljudskega veselja, kot ga Rusi še niso videli, odkar vlada tam komunizem.

Vse je kazalo, da bo načrt potekal v najlepšem redu, od zborovanj v kongresni dvorani v Kremlju do ljudskih zabav po moskovskih ulicah in javnih prostorih. Pa sta prišla dva tovariša in podrla mnogo tega, kar je bilo zamišljeno v slavo tovarišu Hruščevu in njegovim pristašem znotraj in zunaj komunističnega gibanja, v ZSSR in zunaj nje.

Prišel je Molotov s svojim napadom na novi komunistični politični program in mu očital celo "revizionizem." Napad je bil naslovljen na člane glavnega odbora ruske komunistične stranke, toda ni ostal tajen. Hruščev ga je pustil v javnost in ga seveda tudi takoj napadel, sam v svojih treh glavnih govorih in povrh še skoraj 70 govornikov, ki so "debatirali" o programu. Hruščev je vročekrvne narave, ne premišljuje dosti, kadar se mu je treba odločiti. Ne vem, kaj ga je nagnalo, da je s tako silo napadel svoje nasprotnike, ki nimajo nobene politične moči več. Razlagam in domnevam ni konca; katera je prava, kdo ve?

Med verjetne domneve spada sledeča: Hruščev ve, kje delajo njegovi komunisti napake. Ni brez namena od nastopa do nastopa ostro grajal, kar je opazil napačnega v delu stranke. Ni tudi zamlčal svoje namere, da prenosuje stranko in ji da novo življenje s pomočjo novega programa. Na Ruskem je že na milijone tovarišev, ki so se dobro ugnedili in jim ne diši noben nov program, še manj pa nov organizacijski statut za stranko, kajti vsaka novotarija bi vtegnila škodovati njihovem položaju. Zato mnogi izmed njih na tihih simpatizirajo s stalinisti, ki so si pridobili sloves, da so načelni nasprotniki vseh novotarij, dočim na zunaj drže s Hruščevim. Hruščev mora torej ubiti ugled vseh znanih stalinistov, resničnih in namišljenih, da tako uniči tisto komunistično skupino, ki bi lahko postala upanje vseh tistih, ki ne marajo njegove agilnosti in njegovih podvigov. Na drugi strani moramo računati še z nezaupljivostjo, ki vlada v vseh vodilnih komunističnih krogih kjerkoli na svetu. Nezaupljivost lahko vodi do fantastičnih zaključkov. Zakaj se ne bi na primer Molotov zgovoril s Peipingom že takrat, ko je bil v Ulan Batorju za ruskega poslanika, kako bo pod geslom "stalinizem je pametna stvar," in s kitajsko pomočjo podrl vse načrte sedanjega režima in morda Hruščeva samega?

Drugi tovariš, ki je podrl Hruščevu mnogo računov je bil Ču-En-Laj iz Peipinga. Dočim so komunisti v Peipingu še nekako, toda s težavo, tolerirali vodilno vlogo pokojnega Stalina, dasiravno jih moskovski diktator ni nič cenil in jim velikokrat metal polena pod noge, Hruščevu niso hoteli nikoli priznati takega vodilnega položaja. Po njihovem je pravi naslednik Lenina in Stalina tovariš Mao in ne Hruščev. Hruščev da premalo na važnost svetovnega nazora, da bi o njem debatiral s kitajskimi tovariši, in se jim je s tem grozno zameril. Še bolj jim je postal zopr, ko je začel nanje pritiskati z gospodarskimi sredstvi. Najbolj jih je pa ujezilo, da se ni hotel z njimi nikoli posvetovati o moskovski zunanji politiki. Tako so prišli do prepričanja, da moskovska zunanja politika pozna samo ruske interese in ne interese svetovnega komunizma, najmanj pa kitajske. Niso pa Moskvi mogli blizu, ker je Kremlj močnejši od njih na gospodarskem, vojaškem in diplomatskem področju. Kjer Peiping lahko udari po Moskvi, so samo sestanki voditeljev komunističnega sveta. Hruščev se je na teh sestankih spretno izogibal direktnih spopadov s Peipingom. Šel je celo tako daleč, da je na lanskem sestanku v Bukarešti priznal posameznim komunističnim strankam pravico do ravnopravnosti, do svoje poti v socializem, le "socialističnega tabora" ne smejo zapustiti.

Da Hruščev ni mislil resno, se je pokazalo na letošnjem moskovskem kongresu. Napadel je Albanijo in ožigal njeno notranjo in zunanjo politiko s takimi besedami, kot da Albanija ne spada več v rdeči tabor, pri čemur se o svoji kritiki postopanja albanskih tovarišev ni posvetoval ne z ostalimi komunističnimi strankami in tudi ni dal Albancem prilike, da se branijo.

Za to bilko je zagrabil Ču-En-Laj in očital Hruščevu, da je pozabil na načelo o ravnopravnosti in na obljubo, da naj se spori med komunističnimi strankami in njihovimi voditelji obravnavajo za kulise. Kmalu po tej izjavi je odšel v Peiping. Tako je sedanji moskovski kongres doživel svoj drugi škandal. Igra s kongresom je bila pokvarje-

na, tudi debata o organizacijskem pravilniku je mi mogla več popraviti.

Mnogi mislijo, da je prišlo do podobnega razkola med Mosko in Peipingom, kot obstoja med Mosko in Beogradom. Dokazov za to domnevo še nimamo. Res je, da so s Peipingom potegnile komunistične stranke iz Severne Koreje, Severnega Vietnama, verjetno tudi iz Indije in Indonezije in da mnogi komunistični voditelji še oklevajo, kam naj se nagnejo, drži vendarle še dejstvo, da "socialistični tabor" še zmeraj obstoji in da je zunaj njega samo Tito. Lahko se zgodi, da Hruščev ne bo postopal tako trmasto kot Stalin in ne bo kitajske skupine preganjal iz tabora. V tem slučaju bodo odnosi med komunističnimi strankami v okviru njihovega tabora morali dobiti novo podlago, izraženo v vsaj delni neodvisnosti od Moskve in ravnopravnosti z njo. Tudi ta na videz majhna sprememba v komunističnem svetu bi imela velik vpliv na mednarodno politiko.

Vsekako se ne smemo vdajati upanju, da sedanje razpoke med Mosko, Peipingom, Beogradom in Tirano pomenijo konec komunistične solidarnosti. Razpoke so resnične, o tem ni treba dvomiti, toda skupne komunistične zavednosti niso ubile. Pokazala bi se prav ob vsaki priliki in pri vsakih razmerah, kadar bi bilo ogroženo mednarodno komunistično gibanje kot celota.

* JESENSKA SEZONA je že polnjena z "grešniki" in od tam od nekdanja doba raznih prireditelj. Doba poletnih izdelkov konseben policist in vsakega je s čava in čim krajši dnevi postajajo in hladnejše vreme, ljudje predstavil in postavil pred ostrejši posejajo prireditve in zabave pod streho. Sicer se je zadnja leta tudi v tem mnogo spreminilo. Posebno odkar ima zadnja leta skoro vsak dom televizorje, ljudje sedijo doma, vsaj starejši. Mlajši pa, ki se radi od godbi zavrte, ti še pohajajo na prireditve — tudi mnogi starejši še. A prejšnja leta so bile vse prireditve kaj številno obiskane. In koliko prireditelj je bilo, vsako nedeljo in ob sobotnih večerih, včasih na isti dan kar po dve, tri. To med nami Slovenci.

V jesenski sezoni smo Slovenci posebno radi prirejali "vinske tergateve." Koliko veselja in zabave je bilo na istih. Spominjam se pred kakimi 39 leti, ali vsaj blizu tako, sem župana predstavil v šolski dvorani na vinski tergatevi družbe sv. Mohorja, katere obnem sem bil prvi tajnik. Županjo je predstavil zanosna Gorenjka, lepo slovensko dekle. Več dni pred datumom prireditve smo krasili novo šolsko dvorano v pritličju na 22. cesti in Wolcott avenue (tedaj še Lincoln Street). Pod stropom smo napeljali in pritrdili žice, na nje pa privezali tritno listje in grozde, tako, da je iz vsega stropa viselo lepo vabljivo in zapeljivo sladko grozdje. Na sredi pa seveda lepo sestavljen grozdni venec. Tako mora pač biti na vinski tergatevi.

V kotu smo postavili z zavesami zakruto uko, v njej sodno stolico za sodnika. Na drugi strani smo postavili "kejho" za "grešnike," ki jih je policija zalotila pri nedovoljenem "poklicu" (krajci grozda). Okrog devete ure je županova družina slovesno prikorakala v dvorano z godcem na čelu. Plesalci v dvorani so se ustavili pri plesu. Šum govorenja ob bari, kjer so se udeleženci gostje krepčali z moštom, starim vinom in drugimi pijačami je polegel. Prečitati in objavljati so uradni program ter naznanilo, da obiski in ogledavanje "vinograda" je ovrnjeno. Občinstvo je bilo prijazno povabljen, da si naj "vinograd" in krasen sad istega ogledajo. Sodnik pa jih je z resnim svečanim glasom opozoril, naj se nihče ne spozabi, da bi segel po sadu in zraven je objavil, kaj za vsak tak prestop take grešnike čaka.

In začelo se je. Prostor, ki je bil določen za "vinograd" je bil kmalu poln, kar gnetli so se posetniki. Pa tudi po grozdju so začeli "sehati" in jo, čuvarji — policisti so postali čez glavo zapostavljeni. Ječa je bila kmalu na-

se naj jezimo, če slovenski list

podraži za kak dolar naročnino? Ali naj bomo res tako sebični?

Oprostite, ne omenjal bi tega, pa človek sliši tu in tam neupravičene opazke glede tega. Well, če je nam slovenstvo pretežno radi par dolarjev, kar nas stane več tisk radi višjih tiskarskih plač in radi podražitve papirja in drugega tiskarskega materiala, potem cenimo in čislamo naše slovenstvo zelo, zelo nizko.

Bodimo pravilni! Ne pričakujemo ničesar zastoj. Res je, kolekt in modelovanja je veliko na vseh koncih in krajeh. V liste silišjo s takimi prošnjami. List jim dela reklamo, vabi ljudi na njihove prireditve, to je na društvene, farne in druge. In to ljudje pričakujejo od lista. Malo kedaj se pa domislamo, da bi mi kaj naredili za svoj katoliški list! In vendar bi mu s tem le vrnili nekaj kar on nam do brega stori. Prav bi bilo, da bi po vseh slovenskih farah, kolikor so te še slovenske vsaj enkrat na leto oznanili in opozorili slovenske ljudi, naj ne pozabijo naročiti in podpirati svoj slovenski katoliški dnevnik "Ameriško Domovino."

Katoliški in narodno zavedni Slovenci podpirajte to, kar še imate svojega, ki se za vas bori in ki brani in predstavlja vaše prepričanje! Tisk je še vedno velika, močnejša od bomb in topov. Narod, ki tega orožja nima, je izpostavljen vetrovom in viharjem vseh raznih zavajalnih miselnosti in prepričanj. Postane suženj raznih miselnih propagand in brez tiska se jim ne more upirati, ne ugovarjati. Narod brez tiska je kakor nem človek, ki ne more govoriti.

Zavedajmo se tega in krepko podpirajmo po vseh svojih močeh to, kar še imamo in v tem slučaju je to naš slovenski katoliški dnevnik "Ameriško Domovino"!

Regerčan.

Hubbardske novice

N. Madison, O. — Na našem lepem Hubbardju je vsestranski napredek. Naselbina raste kot gobe po dežju. Zgradili so novo, krasno kegljišče, kjer je prostora za 24 kegljačev. Je čisto svoji vrste, kot ga še nisem videl in je moralo stati lepo vsoto denarja.

Zidajo novo višjo šolo. Gotovala bo prihodnje leto. Telefonska družba gradi telefonsko poslopje, ki bo stalo nad trideset milijona. Na 20. cesti gradijo veliko plesno dvorano, največjo v vsem okolišu.

Ko bo dograjena nova avtovelecesta iz Clevelanda, pravijo, da bodo ljudje pritisnili sem, da bodo veselje, ker kraji so res lepi. Jaz imam lepo in obirno zemljišče, ki ga skušajo odkupiti zemljiški trgovci. Na njem je prostora za kakih sto hiš. Prodal sem samo Mihaelu Casarmanu iz Euclida, ki si gradi tu novo hišo, v katero se bo še pred zimo vselil, če pojde vse po sreči.

Tudi z gostilnami ne zaostajamo. Vse polno jih je in vse izhajajo kar dobro. To pomeni, da imajo ljudje denar. Nedavno je odprl novo veliko gostilno s plesno dvorano prijazni Steve Svrgo. Je v bližini one, ki jo vodi mladi Frank Turk.

Meni ne dopušča čas in žep, da bi hodil kaj prida okoli po gostilnah veseljačit. Zvečer jo med rojaki, temveč tudi med zgodaj poborem v posteljo, zjutraj pa tudi rad malo potegnem. Za moja leta je to skoraj potrebno in tudi običajno.

Pridelek grozda in sadja je bil lep, tudi vreme je bilo lepo, da je bilo mogoče vse pospraviti. Moje posestvo je v našem delu torej drugi. Jaz jih le opazujem, kar mi dela pravo veselje. V našem imam tudi polovico hiše, pa mi še vedno ostane sedem sob. Te mi čistijo moji dobri ljudje, med tem ko sem jaz na svojih sprehodih.

Lepe pozdrave vsem

Frank Leskovic

"Slavčki" so zapeli

Toronto, Ont. — V rani nedeljski uri me je zbudila budilka in naznanila, da se bo treba podati na dolgo pot, na kraju katere čakajo pripravljeni "Slavčki," da podajo svoj koncert ob peti obletnici obstoja.

Korajžno sem potegnil izpod odeje vse one, ki so obljubili, da pojdejo z mano poslušat preloso slovensko pesem. Kmalu smo vsi pripravljeni zasedli sedeže v avtomobilu in spustili kolese v pogon ter se po petih urah znašli v centru slovenske naselbine v Clevelandu.

Vreme je bilo prekrasno in kar nismo mogli odločiti za v dvorano. Toda zmagovalo je pričakovanje, da bo pevski zbor Slavček napolnil naša srca s slovensko pesmijo, ki je prav tako lepa, kot sončen dan, če ne lepša!

Velika, nova dvorana sv. Vida se je naglo polnila. Od zadaj na zvišanih sedežih, sem nestrno čakal, kaj se pripravlja za zavenski katoliški dnevnik "Ameriško Domovino." Katoliški in narodno zavedni Slovenci podpirajte to, kar še imate svojega, ki se za vas bori in ki brani in predstavlja vaše prepričanje! Tisk je še vedno velika, močnejša od bomb in topov. Narod, ki tega orožja nima, je izpostavljen vetrovom in viharjem vseh raznih zavajalnih miselnosti in prepričanj. Postane suženj raznih miselnih propagand in brez tiska se jim ne more upirati, ne ugovarjati. Narod brez tiska je kakor nem človek, ki ne more govoriti.

Zavedajmo se tega in krepko podpirajmo po vseh svojih močeh to, kar še imamo in v tem slučaju je to naš slovenski katoliški dnevnik "Ameriško Domovino"!

O koncertu samem so pisali že drugi in se dotaknili vsake posamezne točke sporeda. Jaz bi rad omenil le nekaj pesmi, ob katerih sem bil deležen resničnega doživljanja.

Nad vse razveseljivo je, da so se "Slavčki" spomnili pokojnega škofa prevz. dr. Gregorija Rožmana s prvo pesmijo svojege sporeda. On je s svojo očetovsko, prijazno besedo dal pred petimi leti spodbudo za ustanovitve tega zbora. Pesem "Nazaj v planinski raj" je bila v čast njegovemu spominu res lepo podana.

Nadaljne pesmi so bile vsebinsko primerno razvrščene in tudi kot zborna petje mladih ljudi lepo podane. Med odmorom je nestrno pričakovanje nadaljnega sporeda narastlo. Orkester, ki se je namestil pod odrom, je obetal nekaj posebnega.

Tako je bilo, kot pravi naš pregovor "iz malega raste veliko." Po odmoru so sledili trije dvospevi gospodičen Cvetke Pečkarjeve in Brede Osenarjeve.

Lepo sta zapeli, čeprav je bil začetek malo ponesrečen, toda priznanje kljub temu ne odpade. Venček narodnih pesmi iz "Gorenjskega slavčka," ki je bil zadnja točka sporeda, so poslušalci navdušeno sprejeli.

Naj ob koncu izrečem iskrene čestitke vsem solistom, zboru, orkestru, predvsem pa pevovodju in dirigentu g. Miodragu Saverniku, ki je vse tako lepo pripravlil in vodil z izurjeno dirigentovsko roko.

K vsaki pohvali pa se poda tudi spodbuda, ki naj velja zboru. Bodite marljivi, kot ste bili dosedaj, da bo vaše pevsko društvo postalo res nekaj močnega, da bo ob deseti obletnici znano in slavno ne samo med rojaki, temveč tudi med nerojaki. Naj vas ne zruši sotrta, ki samo podira. To naj vam bo v podvig, da se boste s svojim uspehom dvignili nad misli rušilcev. Gradite in ohranjajte lepoto slovenske pesmi! S tem si boste pridobivali vedno več prijateljev.

Ob peti obletnici obstoja Vam iskreno čestita z željo k obilju sreče v bodoče in pristočno pozdravlja rojak

Ciril Soršak.

— Gvatemala v Srednji Ameriki je po velikosti površine nekako enaka državi Ohio.

Letalstvo sprejema v šole za elektroniko

Cleveland, O. — Poveljnik naborniškega oddelka letalstva v severnem Ohiju maj. E. Sydlowski je objavil, da išče letalstvo večje število učencev za svoje šole za elektroniko. V šole sprejemajo telesno in duševno sposobne fante, ki so končali višjo šolo in opravili uspešno preskušnjo.

Moderno letalstvo potrebuje vedno veliko število strokovno usposobljenih ljudi za obratovanje in nadziranje raznih aparatov, brez katerih letalske sile ne morejo uspešno delovati.

Kdor bi želel v tako šolo, naj se zgleda pri sgt. Millerju na 7909 Euclid Ave. ali kličie 795-1124. Posebna skušnja za one, ki žele v te šole, bo 16. novembra ob desetih dopoldne.

FRANCIS COY — glavni upravnik trgovin May Co. v Clevelandu, je objavil, da bo May Co. z novim letom zaprla W. Taylor veletrgovino na Euclid Ave., zato pa odprla novo podružnico. Dosedanjo Taylorjevo podružnico v Southgate bo May Co. prevzela kot svojo. May Co. je ena največjih družb svoje vrste v vsej deželi. Njen glavni stan je v St. Louisu, Mo.

Množični griljaj iz velike ponve

Vseposod vključujejo italijani krajevne praznike v turistično propagando.

Na ribiški dan sredi maja postrežejo gospodinjice iz Camoglija, ribiškega pristanišča kakih 15 km od Genove, z brezplačnimi pečenimi ribami, ki jih je v velikanski ponvi nad pravicavo grmado polen dovolj tudi za 50,000 glavo (seveda turistično) množico. Na pomolu, kjer je bila prva množična ribja pojedina že pred 350 leti, stojijo prostovoljni mešalci v olju cvrčečih rib na jeklenem ogrodju, ki obdaja ponev s skoraj petmetrskim premerom. S posebno ročico krmari prvi kuhar šest metrov dolg držaj, gostje pa se prerivajo okoli ponve od desetih dopoldne do sončnega zahoda.

Po prazniku "sagra di pesce," kakor se uradno imenuje camoglijski ribiški festival, so se ribiči nekoč odpravljali na stodenj vni lov ob toskanskih obalah. Ker so torej žene ostajale malo, ne vse poletje same v ribiški naselbini, pravijo italijanski jezikoslovci, da je ime naselja nastalo iz narečnega skrajšanega izraza "casa di mogli," hiša žensk.

Camogli kot ribiško naselje "s tisoč belimi jadr" je nekoč premoglo več jadrnic kot Genova pred sto leti skoraj dvakrat toliko kot stari Hamburg ob Severnem morju. Prebivalci Camoglija so začeli graditi jadrnice v širšem obsegu proti koncu osemnajstega stoletja, ko je bilo v bitki pri Abukiru uničeno skoraj vse ligurijsko ladjeje. Razvoj ladjedelništva te vrste ponazarja krajevni pomorski muzej.

Prav tako v turistične namene so obnovili tudi staro tekmo za zlato možnar, za katerega se v drugi polovici maja in prvi teden junija potegujejo najboljši restavracije italijanske Riviere. Osrednja prireditve je v Nerviju, kraju v sredi med prizoriščem ribiškega festivala in Genovo.

IVAN PREGELJ:

Bogovec Jernej

"Jezabela, hočem, moram je to solnce v tednih pred bo-
te sovražiti!" —

Drugi dan so pokopali Gertrudo na Suhi. Samo to so do-
volili bogovcu, da je po kon-
čanem katoliškem obredu po-
molil zanjo še po svoje. Od-
govarjal je njegovim prošnjam
Erazem Wassermannov. Ko pa
je stopil predikant z grobišča,
je zastoj iskal za mladeničem?
ki se mu je izognil. Erazma je
težila vest o bogovčevem sinu;
pa ni vedel, ali bi jo očetu
razodel ali utajil. Tudi je os-
tača še trpkost v njem po ve-
čeru, ko ga je bil učenik od-
podil; pa še bridko mu je bilo
radi ljubezni, ki je pesmi is-
kala in našla vedno zopet eno
tožbo:

"Es ist ein Schnee gefallen
und ist es doch nicht Zeit . . ."
Grajska gospa Judita je res-
no bolela in so poslali brzega
sila po lečnika v Ljubljano.
Predikant Knafelj je popolno-
ma pozabil, kar je še nedavno
verjel, da se bo po hčerini smr-
ti preselil z Brda . . .

"Hie Baertl! Jezna žival.
Kdo je, ki jo poja? Ali je iz Bo-
ga ali je iz hudiča, nenavidi-
vega v mlamlolu temnici?" . . .
V nočeh brez spanja se je
noč za nočjo proti jutru ogla-
šala bogovcu pesem nemarne
Mrete, ki je bila lotrica graj-
skih konjarjev.

Bila je zopna pesem, grji
mimo nje same:
"Im rotem Klee, im grunen
Gras
unser beider Bette was . . ."
Enajsti rog.

1.
Sredi polja pred Brdom je
bilo znamenje. Razpelo otroč-
nic so mu rekli. Kmet Špan z
Mlake ga je bil postavil za
spomin, da mu je tam žena po-
vila otroka, sama sredi noči,
in je mati živila in je živelo
dete. Daleč je svetilo s križa
belo telo, v solncu poldne in v
mesečnih noči, še v svitu
zvezd. S Suhe, z Britofa, z
Mlake in še z Brda so se ozi-
rale otročnice v krčih za belim
telesom. In če je legla megla,
da niso videle, so trpele dva-
krat. Tiste, ki niso pogledova-
le, so trpele trikrat . . . Bogov-
vec Jernej je sovražil razpelo.
Bilo mu je poluverstvo, norsko
svečenje. Tudi baronica Judita
je bila pred petimi meseci po-
kleknila pod križ. Bogovec je
videl. Od tedaj je sovražil
les poluverskih otročnic dva-
krat . . .

Šum grajskih poslov v poz-
nem jutru je prebudil bogovca
iz spanja. Vstal je in molil.

Trpkga bogovčeva prošnja ni
bila bolest iz duše. Bila je le
navada iz vsakdanjih jutran-
jih pobožnosti. Zakaj dobro,
predobro mu je bilo. Sanje so
mu ležale v duši, misli in mo-
litvi, kakor so sanje v prošnjah
otrok in žena in še mladca v
šestem najstem letu.

Norska je pamet šestega
najstega leta. A lepo je bloditi
in blazniti mlademu. Če je bo-
lečina, je komaj iz prve v zad-
njo prošnjo Gospodnje mo-
litve. Veselje pa je kakor tra-
ta. Tu brodiš, tam brodiš v
cvetju. Rosa zalija noge, petje
ima, solnce se smeje in žena
s sladkimi očmi vabi, vabi . . .

Bogovcu je bilo tesno med
stenami. Vstal je pred grad.
Tlačan z Britofa je oral na
njivi. Zemlja se je bila vdala
v eni sami noči, v eni sami
sanji z juga in solnca. Bogovec
je globoko zajel s pljuči v ju-
tro. Omamilo ga je, da je za-
jčal.

"Gott bis mir gnedig! Saj
je pomlad!"
Ni mogel verjeti, še je dvo-
mil:

"Iz norskega nenavidega

je to solnce v tednih pred bo-
žičem. Iz nenavidega je ve-
selje v starosti. Jutri bodo sne-
govi polje zalili, sanja bo
ugasnila. Judita sladka bo
bridka. Klel jo bom: Jezabe-
la!"

Mrmral je besede nejevolje
in dvoma. Pa jih ni občutil,
kakor ni prej otipal bolesti, ki
jo je pel v psalmu. Šel je ob
grajskih zidovih in našel pom-
ladnih cvetov. Vstalo mu je iz
prvih spominov, ko ni še nič
imel in ljubil samo prvi rume-
ni cvet izpod snegov. Ustnice
so se mu hotele ukrožiti v slad-
kost, poljub in pesem:

"Nichts Lieberes auf Er-
den . . ."

Bogovec je obšel grad in
grajske hleve in je bil v logu
sredi jelk in smrek nad ribni-
kom, ki jih je zrcalil. Iz glina-
stega dna so vzhajali mehurji
na mrzlo površje. Iz spominov
nejasne mlade otroške groze
ob vodah, iz bolne zdanje ža-
losti, ljubezni, sle in srda je
vzrastlo bogovcu v motno ho-
tenje:

"Vzdajem ti dobro jutro,
Judita. Če pa si Jezabela, pre-
den zmagaj, tu ven da bi mi
pogledala s svojim hladnim
obličjem, s svojo mrtvo poltjo
in mi kri ustudila, da te videti
ne bom mogel, mrhovina, hra-
na ribam in rakom!"

Zivo je občutil, kakor da
vidi v resnici: iz dna, je vsta-
jalo pokrito z vodnimi mehurji
in vzhajalo mrtvo matersko
telo, duhovina z neznanim ob-
ličjem. Bogovec je zamižal, se
odtrgal od vode in trpel: "Za-
kaj sovražim? Žena je. Kakor
druge ima moža. Njen red bo
prišel, da bo došla. Preden bo
došla, pa bo trpela grozo in
krče. Zdaj pa je bridka, ker
je otročnica. Zakaj ji vzdaj-
jem Antikrista?"

Iz sanj zadnje noči, ko mu
je bila kakor sestra blizu in
dobra, ga je prošlo mehkega
usmiljenja. Iz vedenja, da je
poluverska, pa je hotelo, naj
kolne. Hrepenel je, da bi bla-
goslovil, pa je klel. Hotel je
kleti, pa je blagoslovil. Trpel
je, Veselje prve jutranje ure
je preglušila bridkost druge.
Vedel je, kako je Nenavidi-
ni veselje v starosti, sanja in
pomlad.

Vrnil se je proti gradu, šel
je s sklonjeno glavo, tonil je
vase.

"Pax tecum," ga je vzdra-
mil pozdrav od blizu, da je
dvignil glavo. Nekak redovni-
ški človek je stal pred njim.
Siva brada, ki je nekam mrtvo
ležala na raševini, je pričala
moža, vesele in razposajene
oči nad zabuhlimi lici so ga
tajile. Izraz njegove besede je
bil prisiljen:

"Volesne, optimissime, the-
saurum? Indulgentiarum por-
to portans abundantiam reli-
quiarumque sanctissimarum in
saecula. Eyn schon stuck vom
lincken horn Mosi, zwo federn
vom heyligen geyst, drey flam-
men vom pusch auff dem ber-
ge Sinai . . ."

Bogovec se je ozrl mrko na
nadležnega in mu okrenil led-
ja.

"Memento salutis," je klical
menih, "klin iz Jakopove pali-
ce, solze spokornice Magdale-
ne, nohet svete Afre proti nad-
ležnosti krvi, Maranata, Deus,
deus meus!" Nič? Pa vsaj kaj
Bombastovega, pillulas, em-
plastrum, terijak mitridat?"

"Weiche, grober Narr," je
zaklical bogovec. Ni se ozrl.
Takrat se je redovnik zasmel-
jal:

"Here Baertl, bogovec! Sre-
čo tovarštva nebeskega zame-
tuješ."

(Dalje prihodnjič)

NOVEMBER						
Sa	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

KOLEDAR društvenih prireditvev

NOVEMBER

11.—**Korotan priredi izredni koncert** ob 10-letnici svojega obstoja v šolski dvorani pri sv. Vidu, začetek ob 7:30 zvečer.

12.—**Podružnica št. 50 SZZ praznuje 30-letnico obstoja** z obe-
dom in plesom v SND na
20713 Recher Ave. Začetek ob
treh pop.

18.—**Štajerski klub priredi mar-
tinovanje** za svoje člane in
njihove prijatelje. Prireditev
bo v Baragovem domu.

19.—**Prosveta Baragovega doma**
priredi prosvetni večer. Govoril
bo g. Jože Grdina o Polj-
ski, Češki, Avstriji in Španiji
ter kazal slike iz omenjenih
dežel in Rusije. Začetek ob
3:30.

25.—**Direktorij Baragovega doma**
priredi zabavni večer ob
priložnosti otvoritve novih
prostorov v Domu.

26.—**Pevski zbor SLOVAN** poda
v AJC svoj jesenski koncert.

DECEMBER

3.—**Slovenska šola pri Sv. Vidu**
priredi miklavževanje v novi

farni dvorani.

3.—**Pevski zbor PLANINA** pri-
redi jesenski koncert v Slov-
nar. domu na 5050 Stanley
Ave. na Maple Heights. Zače-
tek ob štirih popoldne.

10.—**Slov. šola v Collinwoodu**
poda celotno Miklavževo ope-
reto v Slov. domu na Holmes
Ave.

31.—**Slovenski dom na 6818 De-
nison Ave.** priredi **SILVE-
STROVANJE** v svojih pro-
storih.

31.—**Direktorij Baragovega do-
ma priredi silvestrovanje.**

JANUAR

14.—**Prosveta Baragovega doma**
priredi ob sodelovanju slovan-
skih narodnostnih skupin v
veliki dvorani pri Sv. Vidu
popoldan narodnih plesov in
pesmi. Začetek ob 3:30.

FEBRUAR

25.—**Pevski zbor JADRAN** pri-
redi v SDD na Waterloo Rd.
koncert. Začetek ob 3:30.

APRIL

8.—**Slovenski oder** poda v dvo-
rani pri Sv. Vidu ob 3:30 po-
poldne dramo "Prva legija".

VESTI IZ SLOVENIJE

Slaba preskrba z bencinom

Franc Svetelj, Kamnik, Pod-
gorje 45, je pisal v letošnjem po-
letju ljubljanskemu "Delu" sle-
deče pismo:

Tovariši uredniki!
V Kamniku je v središču me-
sta zastarela bencinska črpalka,

ki jo upravlja trgovsko podjetje
Potrošnik. Človek bi pričako-
val, da bo v takem mestu, kot
je Kamnik, res naletel na dobro
preskrbo z gorivom. Toda ni ta-
ko. Prodajalec vedno godrnja,
kadar kak kupec (in teh je ved-
no več) zahteva bencin vrste su-

Potovanje v Evropo, v Slovenijo!

Potovanja v Evropo, posebno v SLOVENIJO, so se v zadnjih
letih med rojaki na splošno prijubila. Iz leta v leto odhaja več ro-
jakov in rojakinj obiskat sorodnike in si ogledat "stari kraj".

Za 1. 1962 so rezervirana mesta **NA LADJI UNITED STATES:**
21. aprila, 18. maja in 1. junija iz New Yorka.

Ta ladja je najhitrejša in najmodernejša! Vpi, ki so potovali z
njo, so bili zelo zadovoljni!

Oni, ki žele potovati z **LETALI**, lete lahko do **ZAGREBA**, od
tam do Ljubljane pa z busom. Rezervirana so mesta na **JET-
LETALIH** iz New Yorka v Evropo za:

25. april, 16. in 26. maj,
8. in 16. junij, 1. in 22. julij, 20. avgust
POTNI DOKUMENTI — vse informacije brezplačno; preskr-
bimo potni list in vize.

Postrežba v Jugoslaviji — Urejeno je vse potrebno v dogo-
voru s KOMPASOM (Putnikom) za stanovanja v hotelih in pri-
pravljeni so načrti za izlete po Sloveniji in Jugoslaviji.

POSTREŽBA V NEW YORKU IN PARIZU — Bled Travel ima
svojega zastopnika v New Yorku in Parizu, ki pričaka potnike ter
poskrbi vse potrebno za prevoz bodisi na ladje ali vlake!

Odločite se za potovanje čim prej, da Vam bomo mogli vse po-
trebno urediti brez težav o pravem času!

BLAD TRAVEL SERVICE

6113 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio EX 1-8787
JOSEPH SUHADOLNIK, lastnik

STAR MOZAIK — Christine Pratt in Kenneth Wilson obnavljata v opatiji Warden
pri Lutonu na Angleškem mozaična tla, ki so bila zgrajena v začetku 13. stoletja.

per. Človek ima na pr. motorno
kolo, gre na daljši izlet in bi rad
dopolnil svoj rezervoar z gori-
vom te vrste. V Kamniku se bo
njegova želja kaj težko izpolni-
la, kajti prodajalec navadno pra-
vi: "Manj kot pet litrov se mi
ne splača vleči iz soda." Toda
kam naj gre ubogi motorist, če
je v rezervoarju prostora na pr.
samo še za tri litre?

Poglavje zase je kamniška
prodaja bencina tudi ob nede-
ljah. Vsak kupec mora namreč
zato, ker je v nedeljo kupil ben-
cin, mimo redne cene plačati še
50 din ne glede na to, ali je ku-
pil en liter ali pa 20 litrov gori-
va. Pri tem so najbolj prizade-
teti mopedisti, ki kupujejo po
2-3 litre goriva, saj ga morajo
plačati tudi do 25 din dražje kot
na katerikoli drugi moderni čr-
palki v Sloveniji, kjer so lahko
deležni še vrste drugih uslug.

Mar tega problema v Kamni-
ku res ne morejo urediti, saj
prav gotovo zelo slabo vpliva tu-
di na razvoj turizma?

Nova apostolska admini- stratura v Sloveniji

Monsignor Albin Kjuder, žup-
nik v Tomaju, je bil imenovan
za novega apostolskega admini-
stratorja za tiste dele koprške in
reške škofije, ki so po drugi sve-
tojni vojni postali del jugoslov-
anskega državnega ozemlja.
Dosedaj je bil slovenski del re-
ške škofije pod administracijo
ljublanskega škofa.

Sedaj je Slovenija cerkveno-
upravno razdeljena v dve ško-
fiji in tri administrature: škofiji
sta ljubljanska in mariborska.
Slovensko Krajino — Prekmur-
je upravlja mariborski škof kot
apostolski administrator, slo-
venski del goriške nadškofije
upravlja kot administrator msgr.
Toroš v Novi Gorici, msgr. Kju-
der pa je sedaj apostolski admi-
nistrator za slovenske dele ko-
prske in reške škofije.

Ljubljanska škofija praznuje
prihodnje leto 500-letnico usta-
novitve. Upajo, da bodo za to
priložnost končana obnovitvena
dela na ljubljanski stolnici.

Dr. Gregor Pečjak umrl
V Ljubljani je umrl 13. okto-
bra in bil 15. pokopan 95 let sta-
ri bivši katehet, častni kanonik,
prevajalec Sv. pisma in nabožni
pisatelj dr. Gregor Pečjak.

Pokojnik je bil rojen v Hinjah
na Dolenjskem in je bil dolga
leta katehet na II. državni gim-
naziji v Ljubljani in vodja zna-
ne "Ljudske kuhinje" na Streli-
ški ulici, ki obstoja tudi še pod
novo vlado. Pokopal ga je ljub-
ljanski škof A. Vovk, ki je imel
njemu v spomin v stolnici tudi
pridigo. Na zadnji poti je po-
kojnika spremlilo več tisoč prija-
teljev.

Težave v gradnji stanovanj
"Katoliški glas", v Gorici iz-
hajajoči slovenski tednik, poro-
ča o gradnji stanovanj v Slove-
niji onstran meje takole: Letos
je zaplet opaziti v gradnji novih
stanovanj, kar je povzročila no-
va finančna politika. Lani so

namreč ugotovili, da ljudje pre-
več zidajo, zato so znižali fi-
nančne kredite za nove gradnje.
Izdelali so sicer petletni plan in
predvideli, koliko naj se vsako
leto gradi. Letos plan ne teče,
kar na enkrat ni denarja za iz-
vršena in še bolj za nova dela.
Gradbena podjetja so hiše po-
zidala, toda denarja ne morejo
dobiti, ker ga ni. Naročniki ga
jim ne morejo dati, ker ga pri
bankah ne morejo dobiti. Vred-
nost takih terjatev prekaša
vrednost obratnih sredstev vseh
gradbenih podjetij v okraju. Isti
povoj se opaža povsod po Slo-
veniji. Med tem imajo opekarne
polna skladišča opeke. Tudi ce-
menta letos ne primanjkuje, do-
čim je bilo prejšnja leta redno
oboje premalo. Opekarne so
znižale ceno opeke za 25 do
30%. Ponekod so zmanjšali o-
brat in odpustili delavce. Stano-
vanja so kljub temu silno dra-
ga in jih je težko dobiti.

Skoro tretjino manj koruze

Glavna žitnica Jugoslavije je
bila od nekdanje Vojvodine. Tam
bodo po podatkih ljubljanskega
časopisa letos pridelali na pri-
bližno 675.000 hektarih okoli
167.000 vagonov koruze, 64.000
vagonov ali 29% manj kot lani.
Pravijo, da je bilo kljub temu
vzrok slabše vreme in prirodne
nesreče. Povprečni donos na
hektar naj bi znašal 24 met-
riških stotov.

Gospodarska skupnost naj bi bila tudi politična

PARIZ, Fr. — Tako željo ima
De Gaulle že od samega začetka.
Rad bi videl, da bi se šest držav-
čanic skupnosti (Francija, Nem-
čija, Italija, Nizozemska, Belgi-
ja in Luksemburg) povežalo tu-
di v politično skupnost, ne rav-
no v konfederacijo, ampak ne-
kaj podobnega. Politična skup-
nost naj bi imela obsežno tajni-
štvo, vodilni državni skupno-
sti naj bi se pa redno shajali na
politične posvete.

Tako nekako so se pogovarja-
li lansko poletje vsi vodilni po-
litiki v nemškem kopališču Go-
desberg in sklenili, da se bodo
zopet sestali letos v novembru.
Letošnjega sestanka še ne bo,
ker je Francija šele sedaj izde-
lala in razdelila osnutek za kon-
kretno obliko nove politične
skupnosti.

Francoski osnutek bo zadel na
največji odpor pri Nizozemski.
Nizozemska je namreč velik pri-
jatelj Anglije in želi, da bi pri
sestavljanju pravilnika za skup-
nost sodelovala tudi Anglija. De
Gaulle pa ravno tega noče. Rad
bi videl, da je politična skupnost
že ustvarjena pred vstopom
Anglije v skupnost. Z ozirom na
stališči, ki jih zastopata Franci-
ja in Nizozemska, ni dosti upa-
nja, da bo do politične skupno-
sti kmalu prišlo. Na drugi stra-
ni se tudi De Gaulle ne bo mu-
dilo, da bi bila Anglija čim pre-
je sprejeta v gospodarsko skup-
nost.

OAD se misli ta teden lotiti zadev s Kubo in Dominikansko re- publiko

WASHINGTON, D. C. — Na-
ša administracija želi, da bi se
pristojni organ Organizacije
ameriških držav na sejah, ki jih
bo imel ta teden, pečal z vpraša-
njem, ali ne kaže spremeniti sta-
tišča ameriških držav do Domi-
nikanske republike. Tam je dik-
tatura Trujillove družine že sa-
ma sebi napovedala konec in ni
torej več treba, da ameriške dr-
žave izvajajo sankcije proti tej
republiki.

Naša administracija je za to,
da ameriške države jenjajo z go-
spodarskim in političnim boji-
kotiranjem Dominikanske re-
publike. Njenemu stališču se bo-
do verjetno priključile ostale
članice te organizacije.

Kočljivejše je vprašanje, kaj
napraviti s Kubo. Med člane-
ni so mnenja deljena; nekatere

so za to, da je treba nekaj u-
kreniti proti komunizmu, ki se
skriva za kubanskim fideliz-
mom, druge so zopet za potrpež-
ljivost in priporočajo čakanje.
Mednje spada tudi naša admini-
stracija. Pač pa misli OAD ostro
nastopiti proti preskušanju a-
tomskega streliva na komuni-
stični način.

Mrs. J. Kennedy pojde v Indijo in Pakistan

WASHINGTON, D. C. — Mrs.
John F. Kennedy, žena predse-
dnika Združenih držav, bo odšla
20. novembra letos za dva tedna
na obisk v Indijo in Pakistan. V
Indiji bo gost predsednika vlade
Nehruja in njegove hčerke Mrs.
Indira Gandhi, v Pakistanu pa
gost predsednika republike Mo-
hameda Ayuba in njegove žene.

Mrs. J. Kennedy si bo ogledala
vzgojne in znanstvene ustanove
v obeh deželah in njune zgodo-
vinske spomenike ter kulturne
zaklade.

Jubilej dežnika

Dve sto let je tega, kar se je
vrnil s Kitajskega Anglež Hau-
way, ki je v londonskem dež-
nem vremenu uporabil dežnik
v drug namen, kot je bila nava-
da na Kitajskem, kjer so se s to
rečjo varovali pred vročimi son-
čnimi žarki.

V nekaj letih se je dežnik ta-
ko zelo uveljavil, da je postal
nepogrešljivi del garderobe lju-
di obeh spolov na ulici. Prvotno
črne dežnike je ženska moda
kmalu nadomestila s platnom ži-
vahnih barv.

MALI OGLASI

Sobe se odda

Oddajo se 4 sobe, parna gor-
kota, klet, na novo dekorirano.
Kličite WH 3-3394. (213)

Stanovanje se odda

Štiri sobe se oddajo spodaj,
spredaj, plinski furnez, na 1040
E. 71 St. Kličite EX 1-2148.
—(214)

Soba se odda

Opremljena soba se odda na
Norwood Rd. Si lahko tudi ku-
ha. Kličite EX 1-2578. (213)

TURKEY FOR THANKSGIVING DAY

PURANA ZA
ZAHVALNI DAN
naročite takoj telefonično
ali osebno pri

PRISLAN PROVISION,

1147 Addison Rd., Cleveland, O.
Telefon: EX 1-1419
Zaloga domačih mesnih izdelkov
STANKO PRISLAN,
lastnik

V najem

Na E. 67. St., severno od St.
Clair Ave., se odda 4 sobe zgo-
raj. \$35.00. John Newport, UT 1-
5400 od 8. do 5. pop. (215)

Sobe se odda

5 sob se odda, na novo pre-
barvane, preproge, odraslim.
Oglasite se po 4. uri pop. na
15405 Holmes Ave. (217)

Naprodaj

Bolniška postelja in modroc
se proda. Kličite UT 1-2485.
—(213)

Garažo oddam v najem

na 1162 E. 60 St. Kličite EN
1-1633 ali pridite k Superior
Body, 6605 St. Clair Ave.
(1,3,6.nov)

Karel Mauser:

LJUDJE POD BIČEM

III. del.

41

Bilo je vse tako kakor si je predstavljal že v naprej in prav zavoljo tega je odlašal da zadnjega. Nataša je dobila obupen, bolesten obraz in oči so ji v trenutku postale rosne. Nežni dolgi prsti so nervozno grebli po zofinem naslonjalu.

— In moraš iti, Blaž? —

— Vedno sem doslej to pot jaz opravil, sama veš. Ustvaril sem si že zveze, ki jih drugi nimajo. Razumeti moraš, Nataša.

Bilo mu je nerodno pred vsem zavoljo služkinje, ki ga je merila s svojimi mrzlimi pogledi. Nataša je sedela na zofi, rumenklasta v obraz in s temnimi gubami pod očmi. Roke so ji prosto visele na blazini in bile tako strašno bele, da jih ni mogel gledati.

— Saj razumem, Blaž — je rekla trudno. — Ne boš dolgo zdoma, kajne? —

— Morda štiri dni, več gotovo ne. —

— Seveda, moraš iti. Vedno si ti hodil tja — je rekla.

Dobro je čutil, da prepičuje samo sebe in vendar ne more verjeti, da bi ravno on moral iti. Tudi drugi so, ki bi jih lahko poslali. Toda njemu se zdi glavno, da je povedal in da se je znebil teže, ki ga je davila vse te dni. Ne sicer vse, ker tega ni upal povedati, da bo šla z njim Lidija. Toda odleglo mu je vendarle.

Odšla sta v ponedeljek zjutraj. Nataša se je smehljala. Bila je še v postelji, ko se je poslovil. Neža je stala ob kuhinjskih vratih, toda ni se je upal pogledati.

Lidija je bila že na kolodvoru in ko jo je od daleč zapazil, kako je s kovčgom v roki gledala okoli sebe, se mu je zazdelo, da je zmedena in resna. Ni ga pozdravila z običajnim nasmehom.

— Zena se pač ne počuti srečno, da odhajate v takem času — je rekla, ko sta sedela na klopi.

— Videti je boljša — je dejal. Topo je gledal na tračnice.

— Le barva njenega obraza mi ni všeč — in njene roke. Strašno bele roke ima. —

Igral se je z ročajem pri kovčku in gledal v tla. Ni si želel tega pogovora, hotel se je sprostiti in ob strani te ljubke stvari, ki je izžarevala neko čudno, sladko zrelost, pozbati svojo tegobo, ki ga je davila že toliko časa. Videl je roso na tračnicah, sive kače železa so se križale in bežale

v meglice.

— V življenju sem si vedno želela veliko potovati, toda svojih sanj nisem nikoli mogla uresničiti. Z možem smrtjo se je vse končalo. —

Lidijine besede so se strkljale k Bregarjevemu molku. Nič ji ni rekel, čutil se je krivega. Moral bi ostati pri Nataši, moral bi preklcati svojo odločitev. Skoraj gotovo bi jo, če bi mu določili drugega spremljevalca, kljub Pranku in skrbem zavoljo njega.

Nekaj pričakuje od te poti kar s Prankom nima nobene zveze. Beži pred rumenklasto kožo svoje žene, pred iznakaženo levo stranjo njenih prsi. V vseh teh dneh se je ni upal dotakniti, čeprav je včasih čutil, kako se je obračala k njemu in brez besede prosila za usmiljenje. Bila ga je groza.

Da, prihajala je groza, podla groza, ki ga je gnala v beg pred dejstvom, ki ga ni bilo več mogoče spremeniti. Vse je bilo spretno izmikanje pred preteklostjo, v kateri bo Nataša pač moral pustiti samo in se sam rešiti na otoček, ki ga bo morda še dosegel. Ne ve še kaj, toda neko trdno podlago mora vendarle ujeti. V resnici nikoli ni mislil, da bo iz ljubezni prešel na bedno usmiljenje in vendar je. To, kar je zdaj med njima, je mrtev pepel, katerega drezata. Nobena iskra se ne dvigne več. Sama krhka sivina, gibka, ki polzi med prsti in jo presipata.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Nato je prišel vlak in ko sta šla proti vagonu, sta bila tesno drug pri drugem, kakor da bi se bala, da se bosta izgubila. Duh po prežganem premogu se je vpiljal v meglo in silil Lidijo na kačelj. V kupeju sta si sedela nasproti, toda nihče ni rekel besede. Lidija je bila obrnjena v okno in ko je Bregar gledal v profil njenega obraza, ki so ga obkrožali temni lasje, je nenadoma zaprl oči.

— Dan bo lep — je rekla Lidija.

— Mislim, da bo — je rekel odsotno.

Ko je vlak zavil med polja, se je megla pričela trgati. Kakor da nekdo čisto počasi odstira zastor, so pričela vstajati žitna polja, drevje, rdeče in sive strehe, visoki zvoniki z zlatimi jabolkami in nebesna modrina se je sladko spenjala nad rosnim lepoto.

Tako sta se nekoč vozila z Natašo, je pomislil Blaž. Kako je bila razigrana, obnašala se je kakor otrok, ki od sreče ne ve kaj početi. Hodila je od okna do okna, da bi ničesar ne zamudila. Da, ostati bi moral doma in živeti od spomina.

Moral bi prevzeti vse, kar je bilo med njima in s pogumom prenašati do konca vso težo, ki mu je naložena. Podvojiti bi moral izraze svoje ljubezni, da bi jih nekoč nesla s seboj.

Zdaj vara njo in sebe. Molče prečenja njeno odporno silo in že zdaj dela zaključke kakor trgovec pri blagu. V hipu se domisli zadnjega srečanja z Valenki, ki se je vrnila iz Zagreba, kjer je bila dve leti angažirana kot operetna pevka. Nekoč, bilo je še pred njegovo prvo ponesrečeno ženitvijo, sta skupaj pogledala marsikako noč. Zelo moderna je postala in Zagreb ji je stopil v glavo. Toda srečanje je bilo vendarle pristrčno. Smešno, kako neženirano ga je poljubila, ko sta se po urici obujanja spominov poslovila.

Kdo bi si mislil, da si boš

tako hitro našel drugo igraro.

S tistim ga je ošvrknila. Ko ji je povedal kako je, ga je po- božala po licu. Ubožec, saj se bova zdaj večkrat videla.

Na Jesenicah so bile običajne formalnosti kmalu končane in ko je vlak zavil v tunel, je Bregar hitro zaprl okno, ki je bilo na pol odprto. S čudnim odmevom so bila kolesa ob obokani zid.

— Tudi v življenju je tako, da mora človek na poti do lepega vedno skozi težko temo — je rekel Bregar votlo. —

Vselej, kadar grem tu skozi, se mi porodi ta misel. Nataši sem takrat isto rekel. —

— Človek si vedno lahko nažge luč — je rekla tiho. Ni mogel uganiti, na kaj je mislila, zato ji ni odgovoril. Toda kakor hitro je vlak bruhnil iz teme, je odprl okno. Zrak je bil prenasličen s smradom po premogu.

Nove formalnosti in Lidija je prvič stala na drugem svetu. Bregarju se je zdelo, da se je šele zdaj sprostila in ko je odgovarjal na njena vprašanja, je opazoval njeno odkrito zanimanje.

— Mislite ali recite karkoli hočete, nekaj je tu drugače kakor pri nas. Morda se bom napačno izrazil, toda občutek imam, da ni nihče za menoj, da mi nihče ne gleda v hrbet, kam se bom obrnil. Star občutek trdnosti, zaupanja vase.

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občutka, tovariš direktor. —

Nenadoma se je zasmejala. Bil je to njen prvi smeh, ki pa se je zazdel Bregarju neodkrit. Stvarica se me boji, je pomislil.

— Nikoli še pač niste potovali in obsojeni ste bili na ozki krog domačih ljudi. Meni se vendar zdi, da je nekoč življe-

Se vam ne zdi? —

Začudeno ga je pogledala in skoraj se je zmedel. Lidijin pogled je bil trpeč in obenem čudno mrzel, kakor da je pod temnima lokoma obrvi pripeto skrbno prikrito sovraštvo.

— Jaz nimam tega občut